

Dobbeltbilletterne forsvinde, og jeg er ganske enig med de ærede Talere, særlig det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds. Vi have flere Gange talt om den Ting, og at det er en ganske urimelig Indretning med disse Dobbeltbilletter. Man har ganske vist sagt, at den Moderation, der gives for Selskabsrejser, skulde falde bort. Folk, der have nogenlunde Begreb om, hvor urimelig denne Bestemmelse anvendes, vilde ogsaa finde det ret betimeligt — jeg siger ikke i alle Tilfælde, men i mangfoldige — jeg ser ikke, hvorfor man ikke, naar man faar en saa betydelig Redfættelse som her er foreslaaet, da skulde kunne forlange for saadanne Rejser en nogenlunde Betaling. Man har sagt, at der til disse Bestemmelser er laant en Del fra Ungarns Zone-Tarif. Ja, i ethvert Tilfælde nogle Tanker, det skal jeg ikke benægte, men i øvrigt vil jeg sige, at som Forholdene ere hos os, kunne vi slet ikke anvende Zone-Tarif saaledes som i Ungarn, og jeg vil tilføje, hvad slet ikke maa overses, at vi have heller ikke, om jeg saa maa sige, Materiale at arbejde med, saaledes som i Ungarn. Blandt andet var Tilfældet i Ungarn det, at der var kun en Jærnbanerejse pr. Individ i Landet — der var altsaa noget, som stod meget lavt i den Retning — medens der hos os er 5—6 Rejser pr. Individ. Dette gør en overordentlig Forstel. Jeg erkender imidlertid, at det er ganske rigtigt, at vi paa ikke faa Punkter ere komne til omtrent det samme Resultat som i Ungarn. Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Reergaard) mente, at man i Nærtariffen var kommen noget for højt. Jeg tror ikke godt, det kan undgaa. Vi føre alligevel meget billigt, og naar man lægger Mærke til Statistiken, som den er, vil man se, at det vil have overordentlig finansiel Betydning for Jærnbanerne, hvis man vil modificere disse Bestemmelser. Det tror jeg, man maa være meget forsigtig med at komme ind paa. Men i øvrigt er det erkendt af forskellige ærede Talere, at det vil være en virkelig billigere og i mange Henseender hensigtsmæssigere Tarif, man vilde komme ind paa, naar man slutter sig til Regeringens Forslag. Det er af ærede Talere ganske rigtig sagt, at det er kun Princippet, man opstiller, eller, man kan med andre Ord sige, det er det Maksimum, man kan gaa til, som fastslaaes i Loven, medens Taksterne ellers kunne modificeres, eftersom Forholdene kræve det; f. Eks. ved Udstedelse af Abonnementsbilletter og den Slags Ting. Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds gjorde opmærksom paa, at en Mand, der boede nær ved en By, kunde være nødt

til at gøre hyppige Rejser, og at Tariffen saa ikke kunde stille sig heldig for ham. Der er dog en Maade, han kan blive hjulpen paa, og det er ved Abonnementsbilletter. Paa den Maade vil han kunne komme meget billigere af Sted. — Det samme ærede Medlem og flere andre ærede Talere have ogsaa været inde paa Godstarriffen, og alle sammen anerkende de Bestemmelsen om, at for længere Afstande skal Fragten væsentlig modereres. Men denne Bestemmelse have vi allerede nu. Ogsaa for Godstarriffens Bedkommende er der indsat nogle Bestemmelser om, at man administrativt kunde komme til Ophævelse af Klasse V, naar man fik et Bederlag dertil, og dette Bederlag skulde bestaa i Ophævelsen af den fragtfri Forsendelse af Returgods. Det er en utaalelig Bestemmelse, saaledes som den nu anvendes, og man kan meget godt her gaa til en ret billig Takst, som ikke kan være generende for noget Menneske. Naar der med Banerne forsendes ca. 700,000 Centner tomt Returgods, ofte af den ynkkeligste Bestaffenhed, saa er det virkelig en Bestemmelse, som det ikke er i sin Orden at fastholde, selv om det vil fremkalde nogen Gene og Misfornøjelse, at den bliver ophævet. Det kommer her ikke saa meget an paa Taksterne, som paa at holde en større Del af dette Returgods, der ikke er den usle Fragt værd, borte fra Forsendelse. Jeg er tilbøjelig til at tro, at for Dampskibenes Bedkommende ere Ulemperne saa enorme — man behøver blot at gaa ud paa St. Annæ-plads for at se, hvorledes der ser ud i saa Henseende — at de ville slutte sig til en saadan Bestemmelse; i ethvert Tilfælde har man tidligere villet det. Jeg lægger Vægt paa, at man kommer til at se paa det; det gaar for Godstaksternes Bedkommende ikke an, at man uden videre siger: Vi ville have det nedsat en Klasse o. s. v., naar man ikke med det samme vil tilføje Indtægten, altsaa Forrentningen af Jærnbanen, et meget betydeligt Saar. Det er et Spørgsmaal, som det bliver nødvendigt at komme ind paa ved Beslighed med Udvalget, thi et Udbytte skulde vi dog have af Forhandlingerne her. Rigsdagen interesserer sig for lave Takster og hurtige Befordringsmidler, men man maa saa ogsaa være enig om, hvorledes det hele skal føres, og hvilket Resultat, man skal tilstræbe med Hensyn til Forrentning af Statsbanerne. — De enkelte Bestemmelser, særlig i det første Afsnit, tror jeg ikke, der er Grund til nærmere at omtale. Det er ganske rigtigt, at det største Fremstridt, der ligger der, foruden at man kommer til den Bestemmelse, som tidligere har været svævende, er, at Jærnbanens Ansvar for Forsendelse og Be-